

Μες στη σπηλιά χωμένοι
Και η καρδούλα μας μαραίνει,
Για να δουλέψουμε για το αφεντικό
Αντί το καθήκον μας το σχολικό

Μα γιατί να δουλεύουμε τόσο σκληρά
Τόσο σκληρά που πονάει η καρδιά,
Έχω δώσει σώμα και ψυχή
Για μία οικογενειακή στιγμή

Τα δικαιώματά μας είναι λίγα
Που δεν έχουμε ούτε στέγη στην καταιγίδα
Εύχομαι να πάω μία μέρα στο σχολειό
Τις προτάσεις να μάθω και το συντακτικό

Ζητάμε πολλά εμείς τα παιδιά;
Γιατί να ζούμε μες στη σκλαβιά;
Μόνο φροντίδα, στέγη και φαγητό
Και τη ζωή μου κανονικά να ζω!

Φωτεινή Μαθιουδάκη

Ειρήνη Τζαννή